

چکیده

یکی از مهم ترین مقاطع فرایند دادرسی کیفری، بازه ی زمانی میان بازداشت مظنون یا متهم تا وقت جلسه ی دادرسی می باشد. این تصمیم که آیا شخص مورد اشاره در فاصله ی زمانی یاد شده، بطور موقت آزاد یا در بازداشت باقی بماند، بوسیله ی مقامات قضایی و غالباً در قالب قرارهای تامین کیفری صادر می شود.

پژوهش حاضر به منظور مطالعه ی تطبیقی میان روش های آزادی موقت تا وقت جلسه ی دادرسی در حقوق بین المللی کیفری و دو نظام حقوقی کامن لا و مدون و به جهت دستیابی به پاسخ این پرسش ها که آیا در نظام کیفری بین المللی اصل بر بازداشت موقت تا وقت جلسه ی دادرسی است یا آزادی؛ و دیگر آن که آیا قوانین بین المللی کیفری در این زمینه بیشتر متأثر از قواعد دادرسی و ادله ی نظام کامن لا شکل گرفته اند یا نظام حقوق مدون، انجام شد.

نتایج پژوهش نشان می دهد که قوانین دادرسی و ادله ی بین المللی کیفری گرایش بیشتری به سمت قوانین و مقررات نظام حقوق مدون نشان داده و همچنین در نظام کیفری بین المللی، اصل نه بر آزادی، که بر بازداشت موقت تا وقت جلسه ی دادرسی می باشد.

واژگان کلیدی:

حقوق کیفری بین المللی، نظام حقوق کامن لا، نظام حقوق مدون، قرار تامین کیفری، آزادی موقت، بازداشت موقت